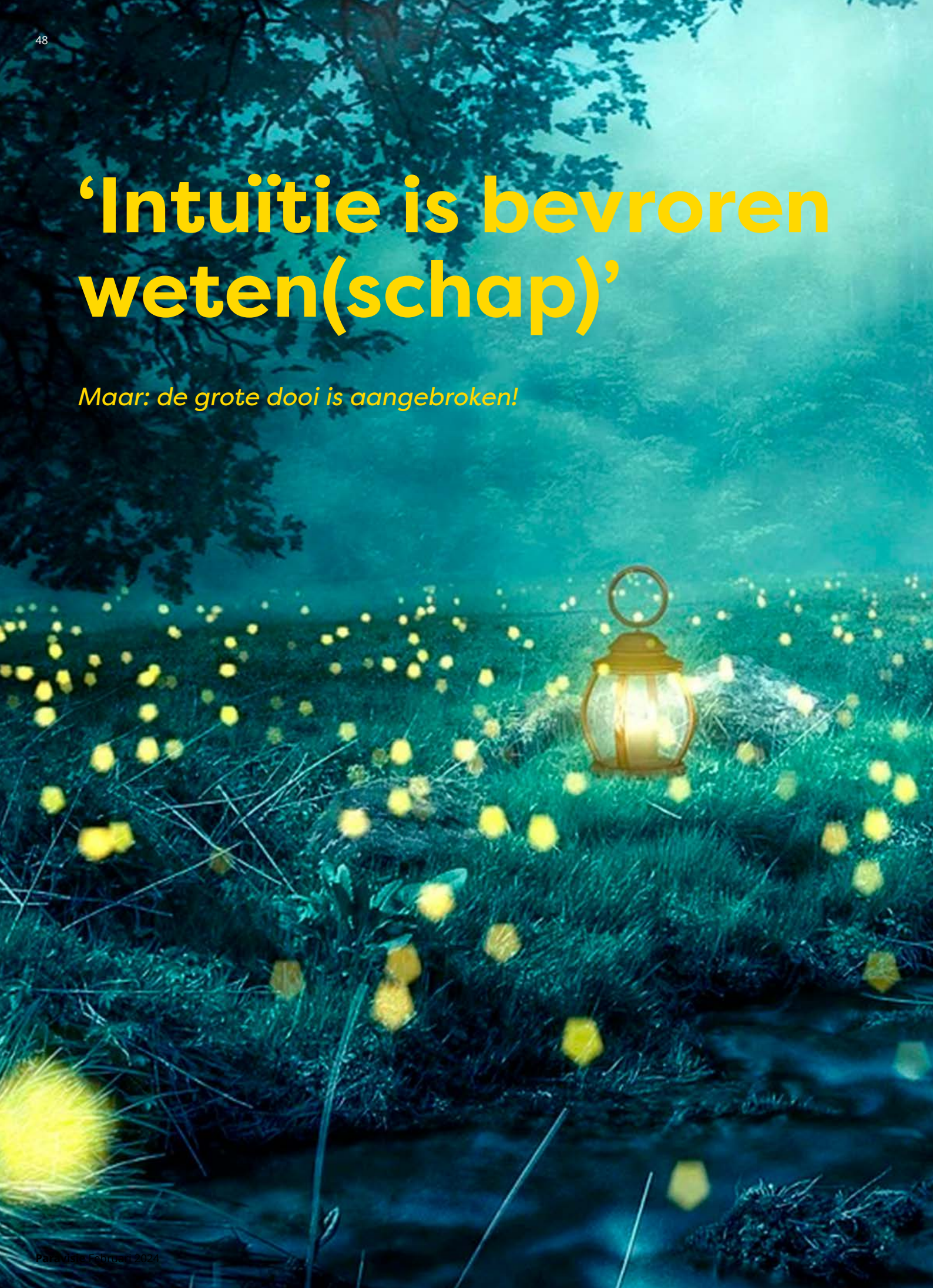

‘Intuïtie is bevroren weten(schap)’

Maar: de grote dooi is aangebroken!

We leven al een poosje in een angstige tijd. Een tijd van spanningen, tegenstellingen, elkaar de maat nemen, snelle meningen, extremen, oorlogen, crisissen, inflatie et cetera. Kortom: we zijn op weg naar een totaal andere samenleving en zitten midden in de chaosperiode die tussen de ene maatschappijvorm en de andere kolkte. Dit is een tijd waarin we kunnen of eigenlijk moeten kiezen wat we werkelijk willen. Hoe willen we de toekomst in? Wie bepaalt ons leven?

TEKST: HILDA SPRUIT

PORTRETFOTO: CECIEL RIP FOTOGRAFIE

De tijd waarin we leven is voor velen er eentje van bewustwording. Van een andere kijk op de gewone en ongewone dingen. Hoe zijn we geworden wie we zijn? In wat voor wereld zouden we willen leven? Willen we het digitale web verder in? Of kiezen we vaker voor terug naar de gezelligheid rondom de keukentafel, waarbij we *face to face*, zonder meeglurende, niet uitgenodigde partijen kunnen samenzijn? We zijn beland aan het einde van het industriële tijdperk en glijden steeds meer het digitale tijdperk in. Zo vertelde mijn kleinzoon onlangs dat hij de mooiste vakanties beleeft, liggend op de bank met een VR-bril op. 'Gaaf hoor, oma, ik doe er ook altijd spelletjes mee. Wil je het eens proberen?' 'Sorry, jongen, maar ik pas. Ik blijf liever in de echte wereld.' Er zijn voor- en nadelen aan die digitale wereld verbonden en de nadelen zitten vooral in extreme verdienmodellen en controle van de mens. Het zal de mensheid veranderen en we moeten ons de vraag stellen of dat niet anders dan kil, koud en misschien zelfs kwaadaardig zal aanvoelen.

'Bob kreeg, net als vele anderen in deze tijd, een "niet-pluis gevoel". Een gevoel van: er klopt iets niet...'

Waarschuwend seintjes

In deze tijd waarin door onder andere Artificial Intelligence (AI) nauwelijks nog onderscheid is tussen echt en onecht, is het van belang om eens op zoek te gaan naar je innerlijke digitale wereld. Om te voorkomen dat we door een overkill aan al dan niet juiste wegwijzers zelf over de rand van de afgrond stappen, hebben we onze intuïtie nu meer dan ooit keihard nodig. Ik weet zeker dat ik niet de enige ben die merkt dat er steeds meer waarschuwend seintjes en signalen op een andere manier dan via de mobiele telefoon of computer binnenkomen. En dat ik daarnaast meer en meer berichtjes opmerk die me van die afgrond weg proberen te leiden.

Zo werd ik een poosje geleden in de nacht steeds wakker. Ik keek op mijn wekker (jawel, een digitale, maar blijkbaar is dat óók een manier van de ongeziene wereld om met ons te communiceren) en zag dat de tijd zich in driedubbele digitale cijfers aan mij toonde. De eerste nachten begon het met 5:55 uur. Daarna werden het nachten van 4:44, 3:33, 2:22... alsof er werd afgeteld. Ik raadpleegde helderziende vrienden die me aangaven dat dit spirituele boodschappen zijn. Maar geen van hen kon mij uitleggen wat ze betekenden. Dus keek ik als ik in de nacht weer wakker werd als eerste maar op mijn wekker of er nog een berichtje was binnengekomen dat het raadsel kon ontcijferen. Maar van de 1:12 uur (alarmnummer) meldingen die ik toen zag, werd ik ook niet wijzer, laat staan vrolijker. De verontrustende boodschappen stopten pas toen ik mijn vriendin erover vertelde. Ze zei me dat ik misschien te weinig tijd voor ontspanning nam. Dat moest ik gaan aanpakken, vond ze. En dat deed ik, waarna mijn wekker in de nacht met diezelfde driedubbele cijfers begon op in plaats van af te tellen, tot ik weer hele nachten door kon slapen.

Voetstappen in de nacht

Spiritualiteit, intuïtie... ik geloof er zeker in dat beiden steeds sterker worden voor alle mensen. En dat is maar goed ook, want daar is geen enkel digitaal controlemechanisme tegen opgewassen. Dat is onze vrijheid en ik geloof niet dat ons dat ooit afgenomen kan worden. Ik geloof in spiritualiteit en dat is tegelijk mijn geloof in een hogere macht. Dat is niet iets wat zomaar ontstaan is, of, toch eigenlijk wel. Mensen die mijn paranormale (spirituele) romans lezen, vragen mij weleens waarom ik daar zo

‘Frozen knowledge: je weet het wel, maar gebruikt het niet’

graag over schrijf. De oorsprong daarvan ligt in mijn jeugd. Ik zag, hoorde en voelde dingen die anderen niet ervoeren. Zoals verschijningen aan mijn bed en voetstappen in de nacht. Waarschijnlijk had ik die gave van mijn vader, want die wist veel dingen van anderen die hij feitelijk niet weten kon. Ook over mij en dat was vooral lastig in mijn pubertijd, want ik was een tiener die alles zelf en op eigen houtje wilde ontdekken. Hoe dan ook, de dingen die ik mocht ervaren waren ongrijpbaar, magisch en vluchtig. En toch was ik er niet bang voor. Ik voelde me er eerder door gesteund, vooral in moeilijke tijden. Omdat ik bang was dat men me voor gek zou verklaren, hield ik wijselijk mijn mond. In ieder geval heeft dat magische mij een rotsvast geloof gegeven in dat er meer is tussen hemel en aarde. En dat ‘meer’ ben ik gaan bestuderen. Ik bezocht vele paranormale/spirituele lezingen en beurzen, volgde allerlei spirituele opleidingen en werd reiki-master. Ik heb zelfs voor een van mijn romans een opleiding tot uitvaartverzorger gedaan. Het verrijkte mijn leven en leerde me wat de magische dingen waar ik zo van ben gaan houden inhielden en waar ze vandaan kwamen.

De ontdekking van Merthe

Mijn dochters waren de deur al uit toen ik besloot om mijn eigen ervaringen te delen en daarmee de boeken te schrijven die ik in mijn jeugd graag had willen lezen om te begrijpen wat die vreemde en mysterieuze dingen waren die ik soms meemaakte. Romans die niet alleen vertellen over spirituele en paranormale dingen, maar ook gaan

over liefde, doorzettingsvermogen, moed en een band die sterker is dan de dood. Zo ontstond mijn debuutroman *Geestverwanten*, die bekroond werd met de ‘Jonge Jury Debuutprijs’ en inmiddels is uitgegroeid tot een succesvolle serie van los van elkaar te lezen delen. In het eerste deel, *Geestverwanten*, maak je kennis met Merthe, een op het oog gewone, vrolijke tiener die opgroeit in een liefdevol gezin. Ze leeft een onbezorgd leventje tot ze op haar veertiende van haar ouders te horen krijgt dat ze als baby is gevonden in een park en door hen is geadopteerd. Merthe’s vertrouwde wereld wankelt en stort in. Ze voelt zich er niet meer bij horen. Tijdens een logeerpartij deelt ze haar diepe pijn met haar twee hartsvriendinnen Anouk en Fenneke. Ze wil weten wie ze is, waar ze vandaan komt en wie haar echte ouders zijn. Maar dat kan niemand haar vertellen. De drie vriendinnen besluiten om glaasje te gaan draaien en het dan maar aan de geesten te vragen. Foute boel natuurlijk. Tijdens het spel leggen de meisjes niet alleen contact met meerdere geesten, waaronder een kwaadaardige, maar wordt er bij Merthe ook een deur geopend die misschien beter gesloten kon blijven. In de tijd erna wordt ze telkens geconfronteerd met onverklaarbare gebeurtenissen die haar en haar vriendinnen in gevaarlijke situaties brengen. Met behulp van een medium ontdekt ze dat ze altijd al een paranormale gave had en dat die nu aangewakkerd is door het glaasje draaien. Ze krijgt steeds meer seintjes van boven met daarbij een hulpvraag van een dolende ziel die op aarde nog iets af te maken heeft.

Het meisje van De Nachtwacht

Na deze roman kreeg ik vele verzoeken van lezers voor een vervolg. Ik had nog genoeg ervaringen en een verhaal begon al snel te groeien, waardoor deel twee ontstond, getiteld: *Verschijsningen*. Ditmaal krijgt Merthe na het zien van een foto van een ontvoerd meisje zoveel signalen dat ze niet anders kan dan luisteren naar haar zesde zintuig en daarmee ongevraagd de politie helpt met een speurtocht naar het vermiste kind. Onlangs lanceerde ik het derde deel van de Geestverwanten-serie, getiteld *Dolende geesten*. Naast haar problemen rondom het paranormale en nog meer vreemde verschijningen die Merthes hulp nodig hebben, maakt ze kennis met een kruidenvrouw. Zelfs twee figuren uit Rembrandts 'De Nachtwacht' zeuren om haar aandacht, in de hoop iets op te lossen wat ruim dertig jaar geleden gebeurd is en waar meerdere mensen heel veel verdriet van hebben. Het idee voor deze roman ontstond nadat ik op een vakantie een verschijning van een jong meisje in middeleeuwse kleding zag staan. Een verschijning die net zo snel verdween als dat ze verscheen. Toen ik maanden daarna in het Rijksmuseum was en het meisje in het licht op 'De Nachtwacht' aanschouwde, werd het verhaal in mijn hoofd geboren. Zij leek exact op het spookachtige meisje dat ik tijdens die vakantie had gezien!

Er klopt iets niet...

Eén van de eerste boeken van *Dolende geesten* ging tijdens de boekpresentatie naar prof. dr. Bob de Wit, auteur van vele boeken en hoogleraar Strategisch Leiderschap op de 'Nyenrode Business Universiteit'. Met Bob ben ik in contact gekomen toen ik vlak na de eerste coronagolf een terugkerende droom had over een vloedgolf die ons allemaal dreigde te overspoelen. Groepen mensen bleven in die droom maar kijken naar het aanstormende gevaar en niemand rende weg. Ik schreef hier eerder over in de ParaVisie van februari 2022. Mijn schrijfwerk van deel drie lag een tijdlang stil omdat ik eerst moest

Bob de Wit

achterhalen waar die rare dromen vandaan kwamen. Bij toeval - wie gelooft er nog in toeval? - kwam ik in contact met Bob en we raakten aan de praat. Bob de Wit is academisch visionair. Dat betekent dat hij aan de hand van het verleden de toekomst kan inschatten. Hij schreef over de huidige overgangperiode in zijn boeken *Society 4.0* en *Democratie 4.0*, waarin hij zijn visionaire kijk op de samenleving en het bedrijfsleven deelt. Het was Bob die mij kon uitleggen wat mijn terugkerende droom betekende en ondanks de beangstigende boodschap die hij overbracht, kon Bob mij ook rust en vertrouwen geven. Daardoor kon ik het schrijven van mijn roman weer oppakken. Uit mijn gesprekken met hem weet ik dat Bob een heel sterk intuïtief kompas heeft en ik vroeg hem bij de uitreiking van mijn boek mijn gasten iets te vertellen over spiritualiteit en intuïtie zoals hij die in de wetenschap meemaakt. In zijn speech, die via deze link www.youtube.com/watch?v=ntKctAmRfbo&t=98s te bekijken en beluisteren is, vertelde hij hoe de wereld aan het veranderen is. Hoe hij het 'niet-pluis gevoel' kreeg, een gevoel dat steeds meer mensen de laatste jaren ervaren, een gevoel van: er klopt iets niet...

'We gaan het meemaken dat geestverwanten, verschijningen en dolende geesten niets magisch of paranormals meer zijn'

*‘Zonder licht glimt zelfs de
fijnste diamant niet’*

Laag pitje

Tijdens een studie psychologie leerde Bob dat intuïtie zo- iets is als *frozen knowledge*, ofwel bevroren weten(schap) of kennis. Je weet het wel, maar je gebruikt het niet. Het ligt ergens verborgen in jou opgeslagen, wachtend op de dag dat je het nodig hebt. Vanwege een enorme nieuwsgierigheid naar vele onderwerpen die hij bestudeerde en waarover hij vanaf zijn prille jeugd al las, verzamelde Bob een schat aan *frozen knowledge*. Gebruikmakend van die intuïtie kan hij wetenschappelijk aanvoelen hoe onze toekomst eruit gaat zien. Voor hem heeft dat niets met

paranormaliteit te maken, hoewel er naar mijn mening zeker raakvlakken zijn. Want wat is dan dat steeds massaler gedeelde gevoel van ‘er klopt iets niet’? Bob legt uit: “Dan gaan we toch weer naar de wetenschap, want we zijn alweer een stukje verder in de kwantummechanica. Wij denken logischerwijs in termen van tijd en plaats, maar de kwantummechanica zegt dat dit fenomeen daar feitelijk los van staat. Plaatsen en tijden lopen daarin door elkaar heen en fysieke aanwezigheid is daarbij ook niet van belang. Maar wel het geestelijke, de zielsverwantschap. Een trilling die je met elkaar hebt, een verbondenheid die zorgt voor begrip voor elkaar. Dat is geen *frozen knowledge*, maar een weten dat je in eenzelfde energieveld zit. Kennis die we 35.000 jaar geleden wel hadden, maar nu nog niet. Die trilling staat bij de meeste mensen momenteel nog op zo’n laag pitje, dat de vlam eerst verder aangewakkerd moet worden. We zitten nu in een transitie naar een heel andere samenleving en misschien is daar het belangrijkste wel van dat we als mens gaan veranderen.”

Bevrijding

Bob vervolgt: “De mens komt op een hoger niveau terecht, losser van het aardse, het mannelijke, op weg naar een meer vrouwelijke energie. En dat is nodig ook, want van een samenleving met robots met een IQ van 300 gaan we het niet winnen. We redden het enkel als mens. Net als de mens die 35.000 jaar geleden op een hoger menselijk niveau stond. Zodat we ook als mensheid op een hoger niveau met elkaar kunnen communiceren. De weg daarnaartoe is waar we de komende jaren intern mee bezig zullen zijn. Als we eenmaal zover zijn, zullen we ook loskomen van tijd en plaats en gaan we meemaken dat geestverwanten, verschijningen en dolende geesten, zoals beschreven in de *Geestverwanten*-serie, niets magisch of paranormaal meer zijn. Zo zullen we met z’n allen een eenheid vormen, waarbij onze geest, ziel en spiritualiteit kunnen communiceren zoals 35.000 jaar geleden.” Terwijl de wereld om ons heen steeds grilliger wordt, blijf ik deze speech van Bob de Wit in mijn achterhoofd houden. Het begint me daarbij op te vallen dat veel mensen in deze tijd meer en meer geïnteresseerd raken in spiritualiteit, paranormaliteit en mysterieuze dingen. Zijn er echt geesten om ons heen? Worden we geholpen door engelen of andere kosmische wezens vanuit de ongeziene wereld?

*‘Als je het mij vraagt zal de rust op aarde ooit eens
wederkeren; bevrijding komt’*

Is er daarom hoop op een betere wereld voor ons allemaal? Ik krijg als schrijver vele vragen over dingen waar ik zelf ook altijd mee bezig ben, mijn hele leven al. En ook daarom schrijf ik er waarschijnlijk graag over. Realistisch en levensecht.

Spiritualiteit is voortdurend om ons heen. Als een onuitputtelijke bron waaruit we allen mogen tappen en die, als we er net als hoofdpersonage Merthe uit mijn boeken naar durven luisteren, ons de weg kan wijzen, vooral in moeilijke tijden. Als je het mij vraagt zal de rust op aarde ooit eens wederkeren. Bevrijding komt. Niet door grote leiders, godsdiensten of legers, maar door iets binnen in ons. Lichtjes die één voor één aan zullen gaan en uiteindelijk als miljoenen vlammetjes andere lichtjes zullen ontsteken. En dan kan ik niets anders verzinnen dan dat er iets wonderbaarlijks onderweg is. Iets wat al onze angsten zal wegnemen. En dat we daarna, zoals Bob de Wit stelt, met z'n allen een eenheid op een hoger niveau kunnen vormen. Een eenheid die ver voorbijgaat aan haat, tegenstellingen, ongelijkheid, machtsvertoon en de jacht naar rijkdom. Doe daarom dingen waar je ogen van gaan schitteren en laat het licht toe. Want zonder licht glanst zelfs de fijnste diamant niet. •

MAIL & WIN!

Ben jij nieuwsgierig naar de boeken van Hilda Spruit? Maak kans op een gratis exemplaar van *Dolende geesten* door een gemotiveerde mail te sturen naar PARAVISIE@EDICOLA.NL. Vergeet niet je adresgegevens te vermelden!

Hilda Spruit debuteerde in 2015 met haar *young adult*-roman *Geestverwanten*, die in 2016 bekroond werd met de ‘Jonge Jury Debuutprijs’. Inmiddels is de trilogie compleet - met de los te lezen vervolgroman *Verschijningen* en het onlangs verschenen boek *Dolende geesten* - op de markt gebracht door uitgeverij Clavis. WWW.HILDASPRUIT.NL